

2. Cassette of eindloze band?

Op de laatste ringersbijeekomst is het een en ander naar voren gebracht over de toepassing van eindloze geluidsbanden. Naar aanleiding hiervan heb ik geëxperimenteerd met een geluidsband waarop ik de zang van de veldleeuwrik had gezet. Deze tape knipte ik in een aantal stukken van ongeveer een halve meter lengte en van elk deel werden vervolgens de beide uiteinden door middel van een stukje speciale tape-plakband aan elkaar bevestigd. De zo verkregen eindloze bandjes heb ik een voor een op de bandrecorder beluisterd. Dit ging heel gemakkelijk door de recorder zonder haspels te gebruiken en de tape gewoon in de hiervoor bestemde opening langs de geluidskoppen te leggen. Wanneer nu de bandrecorder wordt ingeschakeld loopt de band netjes langs de koppen. Tot mijn verbazing constateerde ik dat het "overtollige" deel van de band in een lus hangt die niet in de knoop raakt en ook niet ophoopt! (fig. 1). Met mijn batterij-recorder is het zelfs mogelijk het deksel te sluiten en de aldus afspelende bandrecorder in alle standen te houden waarbij het bandje lettelijk onkreukbaar doorloopt (fig.2).

Ook in de praktijk voldoet deze methode uitstekend. Tijdens een poging (op 1 febr. '72) om veldleeuweriken te vangen heeft een eindloos bandje 5 uur lang zonder onderbreking gedraaid. De geluidskwaliteit was na die periode niet hoorbaar slechter geworden zodat de slijtage van de tape mij erg meeviel. En wat een voordeel om nooit terug behoeven te spoelen!

Vergeleken met het gebruik van een cassette-recorder heeft de toepassing van zelfgemaakte eindloze bandjes een paar bijzondere voordelen:

1. Uiterst goedkoop: er gaan honderden eindloze bandjes uit 1 rol tape.
2. Terugspoelen overbodig: spaart batterijen en vermindert de kans op "gemiste" vogels.

Andere voordelen zijn nog:

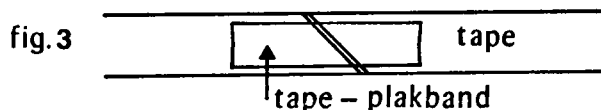
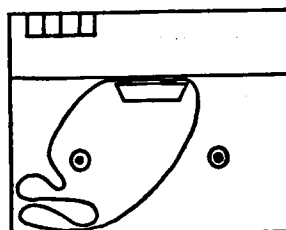
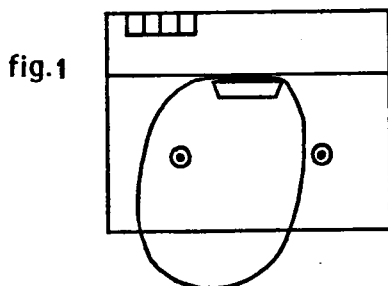
3. Geen extra voorzieningen aan de bandrecorder nodig: eenvoudig de haspels er af te laten en het bandje inleggen.
4. Gemakkelijk en snel bandjes te verwisselen: bij uitgeschakelde recorder ligt de tape geheel los omdat geen gebruik gemaakt wordt van een of andere spaninrichting.

Tenslotte nog iets over de vervaardiging van eindloze bandjes. Wanneer de lassen schuin worden gemaakt zijn deze onhoorbaar. Ik maakte de verbinding door de tape-uiteinden in elkaars verlengde op elkaar te leggen en met een alledaagse schaar beide tegelijk schuin door te knippen. Dan de twee eindjes tegen elkaar gelegd (fig.3) en een stukje tape-plakband er op geplakt. Het eindloze bandje is nu gereed.

Doordat geen spaninrichting op de bandrecorder behoeft te worden gefabriceerd kan mijns inziens elke bandrecorder worden gebruikt. Bovendien is het grote voordeel hiervan dat de lengte van het eindloze bandje niet kritisch is. Het moet slechts voldoende lang zijn om in een lus te kunnen hangen. Voor mijn recorder komt dit neer op ongeveer 50 cm lengte.

Ik kan iedereen aanbevelen het ook eens op zijn bandrecorder te proberen.

P.C. van Spanje,
Amestelle 293,
Zwanenburg.

Opm. van de redactie.

Als de recorder vertikaal staat is er minder kans op moeilijkheden in de bandgeleiding. Veel zal afhangen van de geleiding van de band naar de toonkop.